

Forslag

til

Lov om ændring i lov om det civile beredskab.

Fremsat den 12. januar 1966 af *indenrigsministeren*.

§ 4 i lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab affattes således:

„§ 4. Til gennemførelse af foranstaltninger efter lovens §§ 2 og 5 kan vedkommende minister, når almenvellet kræver det, iværksætte eller, for så vidt angår ikke-

statslige foranstaltninger, tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Ekspropriation i henhold til stk. 1 finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.“

Bemærkninger til lovforslaget.

I medfør af civilberedskabslovens § 4 „er borgerne pligtige til i fredstid mod fuld erstatning at stille deres faste ejendom til rådighed for samfundet“, når dette er nødvendigt til gennemførelse af foranstaltninger i henhold til loven.

Som bestemmelsen er formuleret, er det tvivlsomt, hvorvidt den indeholder hjemmel for ekspropriation til fordel for private virksomheder, som i medfør af civilberedskabslovens § 5 har fået pålæg om gennemførelse af beredskabsforanstaltninger.

I medfør af lovens § 5 har handelsministeriet ved bekendtgørelse nr. 21 af 24. januar 1964 om beredskabslagre af mineralolieprodukter, jfr. bekendtgørelse nr. 325 af 16. november 1964, bestemt, at enhver, som importerer eller producerer benzin og gas-/dieselolie, har pligt til at oprette og vedligeholde særlige beredskabslagre af disse produkter af en nærmere fastsat størrelse.

De lagringspligtige er, bortset fra et enkelt selskab, til opfyldelse af den omhandlede forpligtelse indgået i et fællesskab, „Danske Olieberedskabslagre“, som har påbegyndt opførelse af lagre.

Da produkterne kun kan opbevares i en kortere årrække, vil det være nødvendigt med mellemrum at udskifte dem.

På grund af lagrenes betydelige størrelse vil der i forbindelse med såvel førstegangs-opfyldningen som de nødvendige senere periodiske udskiftninger af produkterne opstå betydelige transportmæssige problemer. Det kan således oplyses, at transporten ikke vil kunne gennemføres inden for en rimelig tid ved hjælp af tankvogne. Man har derfor fundet det nødvendigt inden for de enkelte landsdele at forbinde lagrene indbyrdes ved en rørledning, som desuden får forbindelse til havn.

Olieselskaberne tilbyder de ejendomsbesiddere, som vil blive berørt af en sådan rørledning, en erstatning for det med ledningens nedlæggelse forbundne besvær og for pålæggelse af en deklaration om indskrænkning i benyttelsen af arealet i ledningens umiddelbare nærhed, og selskaberne har modtaget accept på dette tilbud fra en række lodsejere. Enkelte lodsejere har imidlertid modsat sig nedlæggelse af en rørledning, og spørgsmålet om ekspropriation med hjemmel i civilberedskabslovens § 4 er derfor blevet aktuelt.

Som ovenfor nævnt er det imidlertid tvivlsomt, om denne paragraf indeholder den fornødne hjemmel. Heller ikke § 1 i lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder vil kunne anvendes i det foreliggende tilfælde. Efter denne bestem-